

جمعه‌ی سیاه، جمعه‌های سرخ

وبلاگ قادر

۱۳ اردیبهشت ۱۳۸۸

[/http://ghaader.blogfa.com](http://ghaader.blogfa.com)

دل آرا دارابی را سپیده‌دم روز جمعه یازدهم اردیبهشت هزار و سیصد و هشتاد و هشت، مصادف با اول ماه مه دو هزار و نه؛ روز جهانی کارگران، اعدام کردند. تاریخ سی‌ساله حکومت اسلامی می‌گوید که همه اعیاد این رژیم مناسبت‌های خجسته‌ای هستند برای نشان دادن عطوفت اسلامی و ارائه‌ی تصویری رحمان و رحیم از قلب‌های رؤف مردان بدهیبتی که بر مصدر امور تکیه داده‌اند. در رژیم اسلامی، ایام‌اله، روزهای اعطای عفوهای ملوکانه، حک کردن لبخند بر چهره‌های مدیایی رژیم، محدود شدن دست درازی‌های گشت‌های ولگردان دیوث، اعطای درجه‌ای تساهل در پخش ترانه و موزیک در صدا و سیما و بلندگوی مساجد و همچنین پخش مکرر سریال‌های کمیک است.

و همین جماعت کارگزاران رژیم اسلامی، دل‌آرا دارابی را که نام و اخبار پرونده‌ی پیچیده‌ی قضایی‌اش محدوده‌های ملی و جهانی را درنور دیده، صبحدم روزی که جشن کارگران ایران و جهان محسوب می‌شد، بر دار کردند و کشتند. دختر نوجوانی را پنج سال آزرگار زیر سایه‌ی شمشیر آخته‌ی دژخیمان در سیاه‌چال‌ها زجر دادند و در نهایت برای زهر چشم گرفتن از مردم و اعلام بیعت با سرمایه جهانی و امپریالیسم به قتل رساندند. این اوباش بار دیگر نشان دادند که جشن کارگری در شعائر اسلام شیعی؛ بعنوان ایدئولوژی دولت سرمایه‌داری ایران، چیزی همدریف طوفان و زلزله و دیگر بلایای طبیعی است و قضاء بلای چنین روزی را با ریختن خون مردمی به گروگان گرفته شده باید از خود دور کرد. آن عطوفت ریاکارانه ایام الهی و این جنایت رذیلانه در سحرگاه روز کارگر، پشت و روی سکه‌ی سیاهی هستند که دیربست به نام اسلام و به‌کام سرمایه ضرب شده است.

با آوار شدن بحران اقتصاد جهانی بر سر دولت سرمایه‌داری ایران، تدبیر سیاستمداران آن برای خروج از مخصه، چیزی جز عملیاتی کردن هر چه بیشتر هسته مرکزی ایدئولوژی حکومتی خود یعنی "النصر به رعب" (پیروزی بواسطه ترور) نیست. مقابله سبعانه نظامیان بسیج شده حکومتی با تجمعات دلاورانه‌ی کارگری در ساعاتی بعد از اعدام دلارا بیش از اینکه ضرب شصتی به جنبش کارگری تلقی شود، حاوی پیام‌های هولناکی برای کلیت نظام است. بحران‌های جمهوری اسلامی بیش از پیش مضمونی جهانی بخود گرفته است و به همین قیاس اعتراضات کارگری نیز خصلتی بین‌المللی بخود می‌گیرد. بنابراین مبارزات مشترک کارگران ایران در اندازه‌های اول ماه مه از پیرودی سالانه به واقعیتی مستمر و روزانه و از شمار چند هزار نفره به ابعادی میلیونی ارتقاء خواهد یافت.

تکرار و تداوم تحركات کارگرانی که ضرورت مبارزه متشکل به عنوان پیش شرط دستیابی به اسلحه بزرگ خود یعنی حزبیت و عرض اندام سراسری به مثابه طبقه‌ای واحد را دریافته‌اند، همچون ضربات امواجی پی در پی صلب و تاجر سرمایه اسلامی را در هم خرد خواهد کرد. اول مه امسال به یمن حضور قهرمانانه کارگران در خیابان‌ها و میادین شهر، طلوعی جمعه‌ی سرخی بود که بر سیاهی و مسکنت سه دهه جمعه‌های مکرر و پر ملال نقطه پایان گذاشت. و اینک تداوم مبارزه را با سازمان دادن وسیع‌ترین اعتراضات محلی و جهانی برای آزادی تمامی دستگیر شدگان پی ریزی کنیم.

چاپ Sun 3 May 2009 توسط قادر صنعتکاران | [نقد و نظر شما](#)